

tage dette solidariske Ansvar, naar de smaa skal være med. Hvis man ikke faar de 60 000 Kr. som Tilskud, kan de smaa altsaa ikke være med, og de kan derfor ikke faa foretaget den Mergling, som Staten betaler Tilskud til. Det er Begrundelsen i Andragendet fra Raabjerg-Elling Mergelselskab. Her er et Forhold, som jeg tror, man skal tage op til alvorlig Overvejelse. Af de Oplysninger, som Hedeselskabet har givet mig, fremgaar det altsaa, at der ad disse transportable Mergelspor er udkørt 58 Vognladninger til hver Mergelmodtager, og disse har faaet 2 Kr. i Tilskud pr. Vognladning. Det vilde da være urimeligt at lade Staten bevilge 240 000 Kr. i Rentetilskud, saaledes at Gaardmændene kan faa 120 Kr. eller deromkring i Tilskud af Staten, medens Husmændene indenfor det Omraade, hvor Selskabet virker, slet ikke faar noget. Jeg tror, det vil være nødvendigt at tage op til Overvejelse, om der ikke til fremtidige Bevillinger af saadanne Tilskud skulde knyttes den Betingelse, at alle Landbrugere indenfor det paagældende Omraade skal have Del i Tilskuddet. Der er noget urimeligt i, at Rigsdagen her bevilger et Tilskud paa over 100 Kr. pr. Landbruger, uden at de, der trænger allerhaardst, faar Del i Tilskuddet.

En Række Medlemmer har rettet Henvendelser til mig angaaende Mund- og Klovesygen og Afspærrings- og Tilsynsregler vedrørende den. Det er en Epidemi, som har ramt det danske Landbrug meget haardt, og det er den største Epidemi, som nogen Sinde har raset her i Danmark. Den er imidlertid et Led i en stor Epidemi, som har ramt flere af vore Nabolande, saa det vilde være mærkværdigt, om Danmark skulde blive forskaanet for den. I sidste Vinter var Sygdommen stærkt udbredt, hen paa Foraaret gik den stærkt tilbage, men da saa Køerne i Foraarsmaanederne kom paa Græs, fik den igen stærkere Udbredelse, navnlig i Græsegnene. Den tog til i Sommermaanederne og for øvrigt ogsaa i Efteraaret. Nu er det min Opfattelse, at hvis Landbrugere havde faaet Ordre til at holde deres af Sygdommen angrebne Køer paa Stald, vilde man have undgaaet, at Sygdommen havde faaet saa stor Udbredelse, som den har faaet. Paa den anden Side er det ganske klart, at for de Landbrugere, hvis Driftsmaade er indrettet paa, at de lader store Arealer afgræsse om Sommeren, vilde det betyde et ikke ringe økonomisk Tab, hvis de skulde fravige dette. Derfor har jeg naturligvis forhandlet med Landbrugere om dette Forhold og har

rettet mig efter deres Opfattelse. Man har her Valget mellem to Fremgangsmaader og maa afveje, hvilken af dem der volder Landbrugere mindst Bryderi og Udgift, og saa naturligvis vælge den. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde forleden fra denne Talerstol, at Veterinærerne jo ikke har magtet Sygdommen. Det ved det ærede Medlem naturligvis ikke noget som helst om. Ingen kan nu staa op her og paavise, at Veterinærerne ikke har magtet Sygdommen. Det er rigtigt, at de ikke har kunnet standse den, saaledes at den ingen Udbredelse fik her i Landet. Men vi maa huske paa, at langt den største Del af de danske Kvægbesætninger er ikke angrebet af Mund- og Klovesyge, og ingen, heller ikke det ærede Medlem, kan paavise, at Mund- og Klovesygen ikke havde faaet større Udbredelse, hvis der ikke var truffet de Foranstaltninger imod den, som der er truffet. I Sverige har man for at standse Sygdommens Fremtrængen gennemført en meget skrap Nedslagning af Kreaturer, og da det dog viste sig umuligt at standse den, gik man bort fra Nedslagningen, og man gennemførte da en meget stærkere Afspærring, end vi har haft her i Danmark, og derved naaede man til at indskrænke Sygdommen saa meget, at den kun har angrebet 4 000—5 000 Besætninger i Sverige. Men det har kostet Sverige meget større Beløb, end Sygdommens Bekæmpelse har kostet Danmark. For det første har Nedslagningen kostet Sverige 8—10 Mill. Kr., og derefter har Afspærringen kostet 6—8 Mill. Kr. Det vil sige, at man i Sverige har ofret over 16 Mill. Kr. paa Sygdommens Bekæmpelse, og man har altsaa opnaaet, at den til Dato kun har ramt 4 000—5 000 Besætninger. I Danmark er der hidtil angrebet 45 000 Besætninger, men Udgifterne her i Danmark udgjorde indtil den 1. August saadant noget som 5 800 000 Kr. Det vil sige, at de Afspærringsforanstaltninger, som mange har angrebet som værende for kostbare, har alligevel ikke kostet Staten nær saa store Beløb som de Foranstaltninger, Sverige har truffet, uagtet der i Sverige kun var angrebet 4 000—5 000 Besætninger, medens Afspærringsforanstaltningerne her i Danmark gjaldt 45 000 Besætninger. Disse Oplysninger synes mig at vise, at hvis man havde kunnet gennemføre i Danmark den stærke Afspærring, man har gennemført i Sverige, saa er det ikke umuligt, at vi i dette Øjeblik ikke havde haft saa mange angrebne Besætninger, som vi har. Jeg skal dog indrømme, at Afspærringen vil volde Beboerne store Ulemper i deres Bedrift, og at man